

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **Z. F.**, zast. JUDr. Milošem Slabým, advokátem, AK se sídlem Mohelnice, Nádražní 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o plný invalidní důchod, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 2. 2003, č. j. 20 Ca 49/2001 – 50,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 19. 2. 2003, č. j. 20 Ca 49/2001 – 50 Krajský soud v Ostravě zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2000, č. xxx, kterým zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ v Šumperku ze dne 2. 11. 2000 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40% a pokles tak nedosahuje potřebných nejméně 66%. Nadále mu proto náleží částečný invalidní důchod. Ve svém rozsudku vycházel krajský soud z posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce učiněného Okresní správou sociálního zabezpečení v Šumperku v posudku ze dne 2. 11. 2000 a posudků posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 22. 6. 2001 a 14. 11. 2002 a v Brně ze dne 22. 1.

2003. Za podklad svého rozhodnutí vzal především posudky posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR pracoviště v Ostravě a v Brně. V souladu s nimi dospěl k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný chronickým středoušním zánětem vlevo s trvalou exudací, vlevo smíšenou nedoslýchavostí lehkého až středního stupně, stavem po zánětu levé čelní paranasální dutině v roce 2001, vertebrogenním algickým syndromem s chronickými hemidysestesiemi a levostrannou hemikranií, stavem po kraniocerebrálním traumatu v roce 1971, neurastenickým syndromem, latentní tetanií a duodenálním vředem, přičemž rozhodující příčinou tohoto dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu napadeného rozhodnutí byl stav způsobený vleklým zánětem středouší. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posouzený podle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění vyhl. č. 40/2000 Sb., kapitola VII, oddíl B, položka 8, písm. b/ činí z rozmezí tam stanoveného 40% až 60% celkem 50%. K datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalobce nesplňoval podmínku plné invalidity, neboť u něj nedošlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, alespoň v míře 66% ani nebyl u něho zjištěn zdravotní stav, který by vyžadoval vytvoření zcela mimořádných podmínek pro výkon soustavné výdělečné činnosti.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal žalobce kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. b/ soudního řádu správního, neboť skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit, a dále z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. d/ soudního řádu správního, neboť napadené rozhodnutí je pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů rozhodnutí, popř. jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, nepřezkoumatelné. Rozsudek krajského soudu vychází z posudků posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně, jehož pokladem však byla zdravotní dokumentace a vyšetření, z nichž nejmladší bylo dva roky staré. Zdravotní stav se však žalobci od té doby změnil, a to k horšímu. Žádné vyšetření z nichž posudek vycházel se nekonalo po zátěži, ačkoliv po běžné chůzi trpí vysokým tlakem, závratěmi, sníženou orientací a bušením srdce. Rovněž je sporné, zda má v uchu opravdu implantované tělísko, když ze zdravotní dokumentace to sice nevyplývá, avšak podle lékařů by měl absolvovat operaci, při které by mu toto tělísko mělo být z ucha odstraněno. Podklady pro vypracování posudku a tím i posudek samotný jsou neúplné. Kasační stížností se domáhá toho, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Žalovaná se k podané kasační stížnosti nevyjádřila.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b/ s. ř. s. žalobce v kasační stížnosti konkrétně neuvedl, jen citoval znění uvedeného ustanovení. Z tohoto důvodu proto Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu přezkoumat nemohl. Důvod kasační stížnosti žalobcem tvrzený, totiž že napadený rozsudek vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a žalobcem podřazený pod ust. § 103 odst. 1, písm. d/ s. ř. s. prokázán nebyl.

Žalobce se domáhá po žalované jako nositelce důchodového pojištění v České republice přiznání plného invalidního důchodu, tedy dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem. S jejím zamítavým rozhodnutí učiněným na základě posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce Okresní správou sociálního zabezpečení v Šumperku dne 2. 11. 2000 žalobce nesouhlasil a namítal, že jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě. Krajský soud vyžádal posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce od zákonem povolaného orgánu Ministerstva práce a sociálních věcí, který posouzení učinil prostřednictvím svého odborného orgánu posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR jednak se sídlem v Ostravě dne 22. 6. 2001 a dne 14. 11. 2002 a jednak se sídlem v Brně dne 22. 1. 2003. Ze závěrů obou citovaných posudků krajský soud ve svém rozhodnutí vycházel. S postupem krajského soudu i jeho závěry Nejvyšší správní soud souhlasí. Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná jako správní orgán rozhodla o nároku žalobce na plný invalidní důchod rozhodnutím ze dne 16. 11. 2000. K tomuto datu bylo třeba zjistit skutkový stav, t. j. zdravotní stav žalobce a krajský soud takto postupoval. Posudky obou posudkových komisí obsahují údaje o tom, z jaké lékařské dokumentace žalobce vycházejí. Jedná se o zdravotní dokumentaci žalobce vyžádanou od ošetřujícího lékaře MUDr. Z. P. a z ORL kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci. Posudková komise se sídlem v Ostravě vycházela z uvedené dokumentace, a dále konkrétně z vyšetření žalobce neurologem MUDr. S. dne 18. 8. 2000, neurologem MUDr. O. dne 12. 3. 2001, imunologem MUDr. P. dne 17. 8. 2000, z celkové dokumentace ORL kliniky Fakultní nemocnice a z ORL vyšetření MUDr. L. z února až března 2001. Posudková komise se sídlem v Brně vycházela z lékařského nálezu praktického lékaře MUDr. P. z 19. 10. 2000, z ortopedického nálezu MUDr. M. z 31. 10. 2000, z imunologického vyšetření ze dne 17. 8. 2000, neurologického nálezu MUDr. S. z 18. 10. 2000, z ORL nálezu prof. MUDr. K. z 18. 10. 2000 a z propouštěcí zprávy z ORL kliniky z 21. 9. 2000, z nálezu neurologa MUDr. O. z 12. 3. 2001, z ORL nálezu MUDr. L. z 15. 3. 2001 a ze spisové dokumentace OSSZ Šumperk od roku 2000. Obě posudkové komise vycházely z dostatečné lékařské dokumentace žalobce z období vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované. Tvzení žalobce v kasační stížnosti, že podkladem posudků byla zdravotní dokumentace a vyšetření, z nichž nejmladší bylo dva roky staré, nebylo prokázáno. Protože při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, není možné v tomto řízení při přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2000 přihlídnout k eventuálním změnám ve zdravotním stavu žalobce nastalým po 16. 11. 2000. V řízení před krajským soudem žalobce netvrdil, že by po běžné chůzi trpěl vysokým tlakem, závratěmi, sníženou orientací a bušením srdce. Tyto zdravotní potíže neuváděl ani posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě, jejíhož jednání dne 22. 6. 2001 se zúčastnil. Posudek posudkové komise se sídlem v Brně obsahuje údaje uvedené ve správě praktického lékaře MUDr. P. z 19. 10. 2000, z níž, mimo jiné, vyplývá, že u žalobce jde o dýchání sklípkové bez vedlejších fenoménů, srdce: akce klidná, pravidelná, ozvy ohraničené, TK 145/80. Obsah této zprávy nenaznačuje potřebu vyšetření žalobce po zátěži. Především však Nejvyšší správní soud k této tvrzené skutečnosti, kterou žalobce uplatnil až po vydání napadeného rozhodnutí, nemohl přihlížet podle ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. Totéž se týká i další námitky žalobce v kasační stížnosti totiž, že je sporné, zda má v uchu opravdu implantované tělísko, když ze zdravotní dokumentace to sice nevyplývá, avšak dle lékařů by měl absolvovat operaci, při které by mu toto tělísko bylo z ucha odstraněno, neboť ani tuto námitku před krajským soudem žalobce neuvedl. K této námitce navíc Nejvyšší správní soud uvádí, že její zkoumání by nemohlo ovlivnit výsledek řízení, neboť pro něj je rozhodující posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ke dni 16. 11. 2000, nikoliv jaké lékařské zákroky by žalobce

podle svého subjektivního přesvědčení, nevyplývajícího ani ze zdravotní dokumentace, měl podstoupit.

Důvody kasační stížnosti tvrzené žalobcem nebyly zčásti jím ani konkrétně odůvodněny, zčásti jim konkrétně odůvodněné nebyly prokázány.

Kasační stížnost žalobce jako nedůvodnou proto Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože ve věci měla úspěch žalovaná, přiznání nákladů jí však brání ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. I když žalovaná ve věci měla plný úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože by náklady měly být přiznány správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění. Žalobce ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. 1. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu